

Както спомѣвахме по-горѣ слѣдъ войната настанѣхъ и благоприятни времена за училищата. Всякой можеше вече свободно да размишлява за тѣхъ и срѣдствата позволявахъ да се гудятъ тѣ на положението, което трѣбваше да занимаватъ ако искаше да имаме по-добро бѣдѣще.

До прѣди прѣстиганиято въ Пловдивъ на европейската коммисия за урежданieto на Источна Румелия споредъ рѣшенята на берлинскійтъ конгресъ, княжество България и нашата областъ се управлявахъ отъ едно министерство. Въ това министерство министръ на просвѣщенiето бѣше учений нашъ съотечественникъ Г. М. Дриновъ. Да бѣде човекъкъ министръ особено на просвѣщенiето въ такива едни времена е една доста неблагодарна работа, защото каквито реформи и да се направяхъ въ училищата, липсувахъ учителски сили, понеже почти всички дотогавашни учители, като настана нужда отъ по-развити хора по управлението, напуснали бѣхъ вече учителското поприще и бѣхъ заняли разни длѣжности по администрацията, правовѣдението и др. И имахъ право да направятъ така, защото отъ една страна нѣмаше други по-способни людие за да занѣматъ тия длѣжности, а отъ друга страна службата бѣ по-износна за тѣхъ.

Издадохъ се программы за начални училища, трѣбваше да се направи нѣщо и за срѣднитѣ. Министерството отвори на правителствени разноски по едно Реално училище въ Пловдивъ и Сливенъ. Пловдивското училище до прѣди войната както казахме по-горѣ бѣ достигнало да има VI-й классъ, и читателтъ би си помислилъ, че сега въ новоотвореното Реално училище ще е имало отъ прѣжнитѣ ученици поне за до V-й классъ. Нъ не бѣ така: ученицитѣ отъ по-горнитѣ классове именно отъ III до V, споредъ развитието си бѣхъ заняли тоже разни длѣжности по управлението, като секретари, писари и други, а мнозина отъ тѣхъ постѣпихъ въ Софийското юнкерско училище и сега сѣ вече офицери. И тѣй Реалното училище първата година имѣ само три класса. Нѣмаше толкова страхъ за ученици, защото времето се бѣ измѣнило. До прѣди войната, който свършеше курсъ на какво и да било училище, нѣмаше за него друго поприще освѣнъ учителското, нъ сега не бѣ така: поприща се отворихъ и имаше нужда отъ просвѣтени людие и младото поколение се стрѣмеше къмъ науката. Крайна нужда се осѣщаше отъ учители, защото почти всички бивши учители бѣхъ заняли разни длѣжности по администрацията. Отворихъ се три класса. За учители се назначихъ г-да: Г. Караджовъ, инспекторъ и учителъ по Математиката, Г. Златовъ отъ Троянъ учителъ по Законъ Божий, География и История, Г. Мирчо Атанасовъ отъ Стара-Загора по Естественната История, Г. Ф. Перецъ по френскій; нъ нѣмаше прѣподавателъ по бъл-